

نه استطاق از منطق خبر داشت
 گراین عدیه است و معدلت نیز
 پر فخر شاد بادا روح چنگیز
 ور این باشد نشان داد خانه
 مباد از داد در گستی نشانه
 (بقیه دارد)

عقیده ژان ژاک روسو

(بقیه از شماره قبل)

«ای هموطنان» وقتی (سینه اس) (وزیر و مشاور پیروس
 که بفصاحت بیان و طلاقت لسان معروف بود و پیروس در حق
 او می گفت که فصاحت وی از کلیه قشون در پیشرفت فتوحات
 مؤثر تر بوده است) مجلس سنای ما را نشیمنگاه - لاطین ساخت
 نه دیده اش از آب و تاب زینت های بیهوده ، و نه از ظراحت
 صنایع مرغوبه آن خیره شد ، و نه بفصاحت و بلاغت خشک و خالی
 که بعنزله آلت و افسون مردمان یاوه گوست خود را معروف کرد
 پس (سینه اس) این مرد بزر گوار معروف چه دید ؟

ای متمنین روم ، او تمثای عجیبی دید که هر گز نهاین
 نزوت و مکنت فعلی شما ، و نه این صنایع ظرفیه و نقوش بدیعه
 قادر است نظیر آنرا نشان دهد - او قشنگترین منظره که تا کنون
 در زیر آسمان لا جور دی هیچ دیده مثل آنرا ندیده و هیچ گوشی
 نشفیده با چشم دل تمثای کرد : یعنی او مجلسی دید که دویست نفر
 از مردان با فضل و شرافت در آن عضویت داشتند که نه فقط برای

فرمان قرمانی ووم بلکه برای اداره کردن تمام سطح زمین شایسته
و لائق بودند.

از نقل تواریخ زمانهای دور و دراز بگذریم و بحواله‌ی
که در زمان حاضر و در مقابل چشم خودمان واقع شده بپردازیم.
با عباره‌ی اخیری هر چند برخلاف نراکت است، این پرده‌های
قنهیع که رو پوش اخلاق فاسد ماست پاره نموده و برای کشف
یک حقیقت ساده بیش از این بخواهیم متعدده و مباحث مختلفه
التجا نبریم،

بیهوده نیست که من از روح قابریسیوس مدد خواسته و
برای احضار روح او عزیمت می‌خواهم: هیچ حرقی بایف مرد
بزرگوار خطاب نکرده ام که عیناً آن را بدھان اوئی دوازدهم و
هانری چهارم تلقین ننموده باشم.

هر چند هنوز این حکایت مبرهن نشده که سقراط آن حکیم
دانشمند، ساغر زهر «شو کران» را برکشیده و خود را از قید
حیوة عاریتی خلاص کرده باشد.

ولی فی الواقع طهم جام زهرا گین استهزا و تمسخر، توهین
و تحقیر. صد مرتبه در کام جان او از شربت ناگوار مرک تلخ
قر بوده است ۱۱

ملحظه کنید که در پاداش این همه مساعی و تلاش که در
رواه استخلاص از چنگال نا دانی و جهالت «همان عطیه الهی

و موهبت ربانی که من آن را عقل از لی میدانم « بردیم . اکنون فساد اخلاق ، عبودیت ، رقیت عاید ما شده و هستی ما را بخود مشقول ساخته اند .

همین پرده غلیظ و حجاب ضخیمی که این جهل خدا داد بر اسرار مکتوم طبیعت پوشیده و مارا طبعاً از ادراک هرچیز در بد و خلقت محجوب و ممنوع داشته و طفل آدمی را از اطفال سایر حیوانات جاہل تر آفریده بما مدلل میدارد که کشف این اسرار و خرق این حجب کارما نیست و ما برای بی بردن بحقایق اشیاء و کشف اسرار طبیعت خلق نشده ایم . و کوششها و مساعدهای ما در این راه جز تحمل خستگی و زحمت قایده نخواهد داد آیا ما از این درسها نیز که طبیعت در مکتب خانه خلقت بما آموخته استفاده نموده ایم ؟ یا از کیفیت نظرت او لیه بکلی غفلت ورزیده ما آفریننده خوبش که ما را جاہل خواسته مخالفت کرده و مقاومت مینمائیم ۱۱

ای ملل مختلفه عالم ! هنگی بدانید و بدرستی معتقد باشید که طبیعت مثل مادر مهربانی که اسلحه حظرناک از دست طفل خود رسال بکیرد تا اورا از صدمه برهاشد ، در عالم جنان خواسته است که شما از شر این علوم و صنایع حفظ و مصون بمانید : این همه اسراری که طبیعت از شما مستور داشته و در معنی از تفحص آنها ممنوع ساخته ، بمنزله امراض مهلهک و بلاهای مبرمی هستند

که طبیعت خواسته شما را از ابتلای آنها حمایت نماید.

بلکه همین زحمت و رنجی که برای تحصیل علوم و تکمیل صنایع باید متحمل شوید. یکی از نعمت‌های اوست که میتوارد بواسطه تصادم با این زحمات و مقاومت با این مشقات از پیروی آن طریق خطرناک منصرف شوید!

هرچند انسان بالذات شریر و فاسد الاحلاق و خاسر خلق شده، ولی هرگاه از بد و خاقت عالم و دانای بدنیآمده بود هزاران مرتبه شرارتش از آنجه هست افزون بود

چقدر این افکار فاسد مقام انسانیت را تنزل میدهد! چقدر میباشد غرور و نخوت‌های خود را بریاضت و زحمت وادر کرد تا بجواب سوالات ذیل موفق گردیم؟^{۴۴}
میگویند چطور دیانت و تقوی، صحت عمل و فضیلت، از جهل و نادانی ناشی میشود؟

چگوذه عالم و تقوی مانعه الجمیع یعنی مخالف بایکدیگرند؟
چه نتایجی از ذکر این ترهات و اباطیل عاید مردم خواهد شد؟
برای رفع این تناقض بین و دفع شبهه این تضاد ظاهر میکوشیم: از این عناوین و اسمائی مشتمع که شما را از ادراک حقیقت دور و دیدگانهتان را از مشاهدة واقع خیره و کور داشته بگذرید، از این اباطیل که معارف و فضائل انسانی را در تحت اسم آنها معرفی می‌کنید صرف نظر نمایید، آن وقت با دقت تمام مسئله را در تحت مطالعه و نظر گرفته علوم و صنایع را عربان

و بدون ضمیمه امور خارجی ملاحظه کنید.
اول تصور کنید که از پیشرفت و ترقی آنها چه نتایجی برای
شما حاصل خواهد شد.

سپس در هر نقطه بادلائل تاریخی هم قدم و همراه شد هر جا
این رفای راه پیموده مجرب شمارا دلات کردن موافقت کنید:
آن وقت است که نفع و ضرر و خبر و شر آنها را بخوبی
حسوس خواهید کرد.

قسمت دوم

دریکی از روایات قدیمة مصر ویونان وارد شده که مختصر علوم و خالق دانش یکی از خدایان است که دشمن راحت و خصم رفاهیت نوع بشر بوده است ا
حالا بینیم این ممالکی که خود مهد تمدن بوده و علوم و صنایع ابتداء از آنها نشو و نمایافته و در میان آنها بعد رشد و بلوغ رسیده این عقیده را از کجا پیدا کرده بودند؟
میدانید چرا باین اعتقاد گرویده بودند؟

آنها سرچشمه های بدینه که از این علوم برآیشان تهی شده بود برآی العین میدیدند

هر کس اوراق سالنامه عالم با صفحات تواریخ قدیم و جدید بنی آدم را تصفح کند بخوبی خواهد یافت که تا کنون در آنچه کنج کاویها و تفحصات بشر بدان نائل شده یک اصل ثابت که ما را به تحصیل

علوم و ادار و به تابع حتمیه آن امیدوار کند نمی توان یافت . علم نجوم از موهوم پرستی و حدسیات بی مأخذ تولد بافته علم فصاحت و بلاغت از خود پرستی و جاه طلبی یا کینه و عداوت یا تعلق و چاپلوسی یا دروغ پردازی و یاده سرائی ظهور رسیده علم هندیه از اثر اثامت و دنائت طبع وجود آمده علوم طبیعیه از کنبعکاریهای لغو و کوشش های پوچ ناشی شده بالآخره کلیه این علوم حتی علم اخلاق نیز از غرور و خود پسندی یک طایفه که میخواستند دیسکران را بطرف خود دهوت کنند تدوین شده است .

بنابرین میتوان گفت که مبدأ و منشأ علوم و صنایع یک مشت اخلاق فاسد و صفات رذیله است ، و نتیجه که از این مبادی فاسد ناشی میشود بر احدی پوشیده نیست که جزء فضایل اخلاق و شرافت نفس محسر بخواهد شد .

از نتایج و آثار مشهوده این علوم بنساد مبادی آن میتوان پی برد .

هر گاه با سراف و تبذیر نمیرا ختیم و تحمیلات بی فایده را ترک میگفتم این صنایع که وجودشان برای همین مقاصد وضع شده بچه درد میخوردند ؟

اگر ریشه ظلم و خلاف و جور و اعتساف را از میان خود میکنیم علم فقه و حقوق و محاکم شرعی و عرفی چه ضرورت داشت ؟ اگر یکدسته ظالم ، یکطایفه یا غای ، یکفرقه مفسد نبودند ، و این

جنگها و خصومتها و لشکر کشیها را نمی نمودند. علم تاریخ از کجا مدون میشد؟

بالجمله اگر هر فردی بادام وظیفه انسانیت و رفع حواجع ضروریه خود میپرداخت هیچکس در عوض خدمت بخود و نوع و وطن و دوستان عمر عزیز گرانها را بسیاحت بلاد و کشف عادات و اخلاق طوایف دیگر صرف نمیکرد.

آبا مارا برای آن خلق کرده‌اند که در گزار جاه عمیقی که یوسف حقیقت در آن پنهان است - با کمال دلستکی و علاوه مندی باستخلاص آن بمیریم و از دیدن جمال مطلوب محروم بمانیم ؟ در قدم اول هر عاشق صادقی که جداً طالب تحصیل فلسفه خلت و اسرار وجود باشد از تصور همین مسئله از جد و طلب خسته و از پیروی مقصود بیزار خواهد شد،

چقدر معایب . چه اندازه خطرات . چه راههای مخفوق چه پرتگاههای عمیق که در پیروی علوم و تحصیل آنها موجود است، برای نائل شدن بادران یک مأول که فوائد آن هزاران مرتبه از مضراتش کمتر است - چه بسیار خطاهای و اشتباهات و شدائند و خطرات را باید ارتکاب نمودا

مضرات این طلب و کوشش برای العین محسوس است ، زیرا که غلط و خطأ گرچه قابل حملها و توجیه های بسیار است ، اما حقیقت فقط دارای یک راه و یک حال است.

بنابراین آن طالب مخلصی که با نیت پاک و قلب بی‌آلایش،

همان یکراه باریکرا در میانه هزاران طریق خطابه بجوبد و بپوید کیست ؟
بر فرض اینکه چنین سالگی یافت شود . مکدام علامت و
جه دلیل از روی اطمینان قلب یقین کند که شاهد مقصود را یافته
و مطلوب حقیقی خود را درآغوش کشیده است ؟

با این همه عقاید مختلفه افسکار مقتضیه و احساسات منقاوه
کدام دلیل مسلم بر حقائبت یک طائفه و صدق دعوی آنها می
تواند حکمیت کند ؟

و بر فرض آنکه اقبال با یکنفر مساعدت نموده بکشف
حقیقت و معرفت آن موفق شود . از کجا بتواند آنرا در محل
خود استعمال کرده و از ادراک آن استفاده مشروع نماید ؟ و چون
موضوع این علوم اساساً اتفو و بی فایده است آثاری که بر آنها
مترب میشود هزار مرتبه خطرناک تر خواهد بود .

این علوم - که در انر بطالات و بیکاری تولید شده -
کاهلی و تبلی آنها را تربیت و پرورش نموده و در دامان تن
پروری و لا قیدی بحد رسید و بلوغ رسیده اند و اولین مضرات
جبران نشدنی که از آنها عاید میشود همانا تلف کردن عمر عزیز
و وقت گرانها است .

همچنانکه از قطه نظر اخلاقی ، مضرات مذکوره بر تحصیل
این علوم مترب است از جنبه سیاسی نیز همین علوم سبب شده اند
که احسان و نیکی بکلی از میان رفته و هر سرمایه دار بی سر و پایا
شهرنشین مهمل را باید چنانکه هستند در شمار آدمهای موذی

و مهملک محسوب داشت.

ای ڈلاسٹه نامی! ای کسانیکه جاذبہ کرات را کشف نموده و
نسبت ازول اجسام را در خلاء اثبات میکنید۔ ای دانشمندانیکه
تناسب زمانهای متساویه را با فضاهای طی شده سیارات درمسیر خود
مدلل داشته اید و مقدار قوس فاصله زاویہ تابش و زاویہ انگکاس را
در انتقال نور و حرارت و صوت تعیین مینماید آیا انسان بکدام
دیده کثرت موجودات را در ذات وحدت محظی و مستهملک میپايد؟
ارتباط نفس ببدن و علاقه روح بدن از چه راهست و مثل چرخ
و پیجهای ساعت چه رابطه متناسبی مابین آنها موجود است؟
کدام یك از نوابت و سیارات ممکن است مسكون و کدام
حالی از سکنه باشد؟ چه نوع حشرات هستند که بطور خارق عادت
تولد یافته و در عرصه وجود حیات خود را ادامه میدهند؟ این
سوالات بسیار مختصرند؛ با چندان علوم عالیه و معارف تفییسه که
بشما ارنا انتقال یافته خواهشمند جواب ترا بطور دلخواه بدھید.
در صورتیکه شما با احاطه باین علوم و با اطلاع از همه این
فون هیچ تفهمیده باشید و از جواب مختصر سوالات من عاجز
باشید، آیا این معلومات بی حاصل شما عده ما را کثیر، امور
معیشت مارا منظم، مقام مارا ارجمند ممالک ما را آباد میکنند،
یا بر عکس شرارت و فساد اخلاق مارا زیادتر خواهند کرد؟
پس یك تجدید نظری باهمیت تأییفات و تصنیفات خود نموده
و کشفیات و تحقیقات آنانرا در نظر گرفته، در صورتیکه تفییس ترین

نایفات علماء مذر الفکر و مشعشع ترین شاهکارهای دانشمندان این جامعه برای بشر هیچ گونه خاصیت و فایده نداشته باشد ، از این یکمشت نویسنده کان مجھول ، ادبیات قبل . شعرای مهمـل ، که ماده حیات مملکت را فاسد و ضایع میکنند چه فواندی میتوان انتظار داشت ؟

چه بگویم - ای بیکارها - کاش در حقیقت بیکار بودید زیرا که در بیکاری قما اخلاق سالم تر و هیئت جامعه راحت تر و غم و زبان آنها کمتر بود : ولی این خطبای لغو گو و ناطقین یاوه سرای تیشه عقاید شرم آور خود را در دست گرفته بهر طرف که روی میآورند ریشه عقاید صالحه و اصول فضایل حقیقی را از بیخ و بن بر می کنند .

کلمات مقدسه وطن - مذهب - و نوع پرستی را با تبسمهای مسخره آمیز و با سیمای بی اعتنائی تلقی نموده و بالعکس خدعا و خرافات خود را که مغرب و مضیع تمام مقدسات عالم است تنزیه و تقدیس نمینمایند .

این فرقه نه فقط دشمن فضایل اخلاق و منکر عقاید صحیحه هستند بلکه اساساً با معتقدات عموم اهل عالم مخالف و در حقیقت دشمن نژاد بشرند .

و برای اینکه فرزندان آدم را دسته بقر بانگاه شهوات نفسانی خود سوق دهند کافی است که آنان را بکلمات لامذهب - خدا نشناس ، کافر ، ملحد و ملعون متهم سازند .

ای جنون خود پسندی - ای ناثره خودستائی - ای شهوت

خود یعنی کدامین فجایع خوفناک است که شما در صفحه عالم بنمایش نگذاشته و تمیگذارید؟
بجهه دارد
(ترجمه مایل تویسر کانی)

احساسات ادبی

در کردستان

مهین دانشمند و ادیب گرامی (آقای حاجی مظہر الام کردستانی) صورت نطق ادبی یکی از محصلین مدارس کردستان را باداره ارمغان کتبی هدیه فرستاده. ما پس از تقدیم تشکرات صمیمانه بیزرنگان و ادبی کردستان مخصوصاً رئیس معارف که در مقام ادب پروردی کردستان را سرمشق تمام ولایات و ایالات قرار داده اند و پس از ابلاغ تبریک قلبی به محصلین مدارس کردستان مخصوصاً مدرسه احمدیه که این خطابه ادبی در عالم ادبیات یادگار اوست نطق محصل مزبور (آقای حسینیخان فرزند معمار باشی) را برای محصلین ایرانی مخصوصاً فارس و اصفهان ارمغان میفرستیم.
(اینک خطابه ادبی)

پس از تشکر از آقایان عظام که جشن مدرسه احمدیه را بقدوم خویش زینت داده و موجبات تشویق محصلین را فراهم ساخته اند عرضه میدارم.

ششماه قبل روز جشن باشکوه سابق در همین مدرسه مجلملی از حالات شعرای بزرگ ایران که هر یک در گیتی عدیل و نظری ندارند ایراد گردید و اینک دنباله همان مطلب من بندۀ اجازه میخواهم که در چنین جشن علمی باشکوه از آن خداوندان علم و ادب